

КОРОТКІ ВІСТІ

П'ятниця, 1-го березня 1968

В АМЕРИЦІ

ТІЛЬКИ ОДНА ТРЕТЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ губернаторів із всіх 26-ох заявився за те, щоб губернатор Нью-Йорку Нелсон А. Рокефеллер був кандидатом на президентські вибори. Це сталося у Вашингтоні, де відбувалася конференція всіх губернаторів ЗДА. Прихильники Рокефеллера намовляли його, щоб публічно заявив, що старастя про номінацію на республіканського кандидата на президента, але Рокефеллер і далі заявляв, що не буде брати участі у виборах, але якби його найменували на кандидата на Конвенції, то він прийняв би номінацію і тоді він би виступав кампанією за здобуття президентури для Республіканської партії.

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ЕДВАРД М. КЕННЕДІ вніс в Сенат законопроект про зміну закону про обов'язкову військову службу. Він сказав в промові в Сенаті, що теперішній закон про військову службу виглядає як "складний обід" і тому потребує змін, які треба поробити після докладних дебат, щоб цей закон, "вірно віддавав духа нашого вільного суспільства". Найважливішим пунктом нового законопроекту є те, що до військової служби мали б покликувати на основі жеребів. До військової служби були б покликані ті, які витягнули б жеребок. Покликували б 19-річних юнаків, яких лікарська комісія визнавала б здібними. Тепер кличуть найстаріший обов'язковий річний — 26-тих, як перший із тих, що ще служили у війську.

РИМОКАТОЛІЧНИЙ СПИСОК В РОЧЕСТЕРІ. Н.П., Фултон Дж. Шін подарував Федеральному Уряду парохіальний масток вартості 680,000 дол. Це сталося в першому дні посту в Попільну середу. Цей масток в імені Уряду перебрав секретар міських і мешканців справ Роберт С. Вівер. Єдиною умовою цього дарунку є те, що з нього мають користатися вбогі люди. Список Шін сказав, що його дисципліна починає під цією жертвою. Він каже, що жертва може бути глибшою й важливішою покутою, як відмова не їсти в п'ятницю м'яса. Секретар Вівер заявив, що треба буде жертвами розбудувати цей дарунок Єпископа.

ЦЬОГО РОКУ ПОКЛИЧУТЬ ДО СЛУЖБИ в армії тільки 1,070 лікарів і 56-ох остеопатів, що є найменшим числом в трьох роках. Ці 1,126 лікарів і остеопатів в липні ц.р. почнуть відбавити дворічну військову службу. Минулого року покликали були до військової служби 2,229 лікарів і остеопатів, а в 1966 році число дентистів, лікарів і ветеринарів, покликаних до військової служби становило 3,692 у всіх родах зброї. Цього року летунство і флотія мають доволі добровольців, і не потребують покликання рекрутів.

АНТИБІОТИК ВИНВАС ДІТЕП — твердять два лікарі й один видавець, چاپовис в Сенатській Підкомісії з справ монополії. Цей антибіотик випродувала вперше фірма Парк, Дейвіс енд Ко в 1948 році і він тоді звався "Клоромісін". Тепер цей антибіотик продукують й інші фірми, і він називається "Клоранфенікол". Д-р Олб М. Воткінс оскаржував фармацевтичну фірму в тому, що вона при рекламах не згадувала нічого про те, як шкідливі наслідки може мати цей наркотик. Д-р Воткінс лікував свого 10-річного сина цим антибіотиком, бо агент фірми не згадував нічого про биче ділянку його, і син помер від анемії. Те саме зізнали й два інші свідки: "ебат," хм. Втдіті няхк лапіс ляо

У СВІТІ

ІГОР БОГДАН КІСТЯКІВСЬКИЙ, ОДИН ІЗ НАЙВІДАТНИШИХ АМЕРИКАНСЬКИХ УЧЕНИХ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ, ЩО НАРОДИВСЯ 18 Листопада 1900 Р. У КИСВІ І БУВ В АМЕРИЦІ ОДИНМ ІЗ ГОЛОВНИХ ТВОРЦІВ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЯДРОВОЇ ЗБРОЇ, ЗРІКСЯ ВСІХ СВОЇХ ОБОВ'ЯЗКІВ, які були пов'язані з В'єтнамською війною. Ігор Кістяківський був головним науковим дорадником президента Д. Д. Айсенавера і належав до 12-ох американських учених, яким недавно през. Діксон вручив на спеціальній церемонії Державну Медаль Науки. Він був дорадником Пентагону, але — виявлено тепер — перестав ним бути внаслідок розбіжностей поглядів щодо В'єтнамської війни. Сам проф. І. Кістяківський відмовився з'ясувати ближче той конфлікт і газети не подають, чи він противився взагалі веденню тієї війни, чи був невдоволений способом, як її ведеться.

МИРНИЙ ПОСЕРЕДНИК: ДЛІЯ СПРАВ СЕРЕДНЬОГО СХОДУ ГУННАР ЯРІНГ ПРОДОВЖУЄ НАРАДЖУВАТИСЯ з генеральним секретарем Об'єднаних Націй У Тантом над далішою своєю тактикою, щоб довести до мирних переговорів між Ізраїлем і арабами — чи вони будуть вести між ними сторонами безпосередньо, чи якимсь чином посередньо. Ізраїль перестав в останніх днях вживати термін "ворожа територія" на означення зайнятих ним у червні м. р. арабських земель та надав жидівські назви різним тамшнім об'єктам. Прем'єр Леві Ешколь заперечив, наче б це означало зміну правового статусу тих земель.

ГОЛЛАНДСЬКИЙ УРЯД ВІЯВІВ ПАРЛЯМЕНТО-ВІ, що голландські учні винайшли дешевший і простіший спосіб продукувати ураній, потрібний для продукції ядрової зброї. Загальною припущають, що Західна Німеччина також могла б у дуже короткому часі приступити до створення своєї атомової зброї, але вона зберігає у найбільшій тайні всі свої дослідні і зв'язки у цій справі з уваги на Москву і їх східно-німецьких прислужників, які надзвичайно вразливі на пункти можливості атомового озброєння Західної Німеччини.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ВІДКЛИКАВ СВОГО АМБАСАДОРА ІЗ СТОКГОЛЬМУ на знак протесту проти заяви шведського соціалістичного прем'єра Таге Ерландера, що Швеція сприяє своїми фінансами "визвольному рухові" греків, націленому на скинення теперішнього військового режиму в Греції. Цю заяву шведський прем'єр зробив після пропагандивної подорожі по Швеції грецького політичного емігранта Андреаса Палакандреу, що його грецький уряд звільнив і йому видано паспорт на вїзд за кордон під умовою, що він не буде займатися політикою.

17 І 21 ЛЮТОГО Ц. Р. ЛІТАКИ СОВЕТСЬКОГО ТИПУ МІГ СТАРАЛИСЯ ПЕРЕШКОДИТИ чл збити з шляху британські літаки типу "Вайкент", які летіли з Франкфурту до Верліна і з Ганноверу до Верліна. Британські чинники заявили, що не знають, чи це були совєтські чи східно-німецькі військові літаки та які пільоти керували ними.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ МЕКНАМАРА ЗАЛИШИВ СВОЄ СТАНОВИЩЕ ПО СІМОХ РОКАХ ПРАЦІ

Вашингтон. — 29-го лютого довголітній секретар оборони Роберт МекНамара відійшов із Пентагону, де він працював під час двох президентів, щоб обійняти пост директора Світового Банку. В Пентагоні явився президент Джонсон, який відзначив МекНамару Медаллю за визначну службу. Заступник секретаря оборони Пол Г. Ніці відчитав окреме письмо Президента, в якому Джонсон хвалить бувшого секретаря оборони за те, що стільки років із успіхом працював для оборони цієї країни і був стримуючим дорадником у важливій справі оборони ЗДА. Прощати МекНамару прибули голова Об'єднаних Шейфів Штабу генерал Ерл Дж. Вілер, заступник секретаря оборони Пол Г. Ніці, секретар оборони Кларк М. Кліффорд та інші військові й цивільні достойники, к о л о 1000 глядачів та почесна сотня в числі 150 осіб, складена з летунів, моряків, воїнів морської піхоти та воїнів армії. Церемонія відбулася на подвір'ї біля Пентагону під час дощу. Коли Президент їхав елеватором до бора МекНамари, то елеватор "застопувався" між 3-ім і 4-им поверхами, змушуючи Президента та його

Зворушлива прощальна церемонія в Білому Домі. Секретар оборони Роберт МекНамара (на фото — перший зліва) покидаючи свій пост в Уряді після сімох років служби, був до глибини зворушення після того, як одержав з рук президента Джонсона найвищу цивільну відзначення, що його держить в руках його дружина, пані МекНамара (на фото біля Президента). Із зворушення МекНамара міг тільки промовити, що він висловиться "іншим разом".

дорадників стояти в замкненому ліфті кільканадцять хвилин. Присутні пригадали собі, що елеватор мав число 13 і 13 осіб було в ньому, а це все діялося 29-го лютого в переступному році.

У Південному В'єтнамі воюють регулярні війська з Півночі

Сайгон. — Американське командування у Південному В'єтнамі проголосило статистику воюючих сил по обох сторонах та їх втрат за останній тиждень. За даними американської південно-в'єтнамської розвідки ворог розпоряджав перед своїм наступом 31-го січня ц. р. силою 223,248 воїків, при чому кругом 118,000 — це були воїки регулярної північно-в'єтнамської армії. Коло 60,000 комуністичних воїків, добре вишколених і озброєних членів В'єтконгу та членів регулярної північно-в'єтнамської армії, взяли участь у тій "новорічній" комуністичній офензиві, зверненій проти 36-ох південно-в'єтнамських міст, із Сайгоном і Гюе у провід. У минулому тижні згинуло 470 американців та 2,675 було ранених, однак з-посеред ранених тільки 1,330 вимагали шпитального лікування. Таким чином у цьому році, за два перші місяці 1968, згинуло у В'єтнамі 2,712 американських воїків, а взагалі від 1961 року згинуло їх 18,709. Південно-в'єтнамська державна армія мала в минулому тижні 434 вбитих і 1,532 ранених. В минулому тижні згинуло 5,769 ворожих воїків, а від 31 січня ц. р. втрати ворога обраховують докладно на 39,007 вбитих і 7,062 полонених. Златність комуністів продовжувати важкі бої і приготуватися до нових експанзивних дій пояснюють фахівці двома фактами: інвазією північно-в'єтнамської регулярної армії поперез так звану демілітаризовану зону і всіма іншими доступними комуністам шляхами, та поживленою рекрутацією в Південному В'єтнамі, яка йде здебільша одверто, без спротиву місцевих властей, внаслідок повного занархизування адміністративного апарату після недавньої комуністичної офензиви. У зв'язку з цим однаково в південно-американській армії, як і в американських збройних силах у В'єтнамі переводиться тепер пересування на різних керівних військових становищах.

Румунія виступила з комуністичного з'їзду у протесті проти поведення СССР

Будапешт. — Румунська комуністична делегація покинула з'їзд 67-ох комуністичних партій з різних країн світу у протесті проти образливого для Румунії виступу делегата арабської Сирії та проти зламання Совєтами приречення, що на тому з'їзді ніякої комуністичної партії ніхто не критикуватиме. Делегат сирійських комуністів, який насправді є при владі в "соціалістичній" Сирії, Халад Багдаш, назвав Румунію "пахолком сіонізму". Румунія є однією комуністичною державою, яка після червневій ізраїльсько-арабської війни не зрівняла дипломатичних зв'язків з Ізраїлем. Хоча названий сирійський комуніст, внаслідок гострого протесту з боку румунського делегата Павла Нікулеску-Мізіля відкликав свою промову з протоколу, проте голова румунської компартії Ніколай Чеоческу визнав такий компроміс за недостатній і розпорядив виїзд румунів з Будапештського конгресу зобов'язав. Румунія виправдовує свою секесію ще поважнішою причиною, як той лайливий виступ сирійського комуніста. Вони, мовляв, погодилися на свою участь у Будапештському з'їзді з передумовою, що на тому з'їзді ніхто не атакуватиме будь-якої іншої комуністичної партії. Це застереження стосувалося остраху, що Совєти використують з'їзд у Будапешті для своїх розрахунків з Комуністичним Китаєм. Совєти погодилися на передумову Румунії, але їх головний делегат Міхал Суєлов гостро таврував китайських комуністів, а його слідами пішли також східно-німецькі комуністи.

„ЛІХО З РОЗУМУ“ ВЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА У ФЕЙЛЕТОНАХ „СВОБОДИ“

З думкою, щоб познайомити найширші кола українського громадянства із документальною книгою Вячеслава Чорновола: „Ліхо з розуму“ про совєтські безправства в Україні, „Свобода“ вже з черговим своїм випуском почне передруковувати основні частини цих документів. Як уже інформовано, цілість цих документів була видана в книжковій формі Першою Українською Друкарнею в Парижі. У „Свободі“ вони передруковуватимуться за згодою тих, яким пощастило ці документи одержати.

Рада Директорів УНКА відбуває засідання

Нью-Йорк. — В суботу, 2-го березня, тут у приміщеннях Українського Інституту Америки збирається на своє чергове засідання о год. 10.30 ранку Рада Директорів Українського Конгресового Комітету Америки. На порядку денного крім звітів членів Екзекутиву та бюджету на 1968 рік і доповіді проф. Лева Добрянського про завдання Екзекутиву УНКА в п'ятницю, і цілі УНКА в цьому році, 1-го березня ввечері.

передбачена справа устійнення дати чергового, цього Х. Конгресу Американських Українців, який — згідно з рекомендацією попереднього Конгресу — повинен би відбутись уже в цьому році, а даліше вибір 7-членної Статутної Комісії та ряд інших актуальних справ. Засідання Ради Директорів в суботу мали попередити наради Екзекутиву УНКА в п'ятницю, і цілі УНКА в цьому році, 1-го березня ввечері.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

„НОВИЙ ТЕАТР“ ВЛАШ-ТОВУС ТОВАРИСЬКУ ВЕЧІРКУ

Нью-Йорк. — У суботу 2 березня о 9 г. вечора в залі Літературно-Мистецького Клубу на 2-й авеню розпочнеться товариська вечірка, на якій актори прочитують уривок з нової п'єси-сатири неананованого в запрошенні автора, Описля чай, солонке і танці. Вступ 3 дол., для студентів 1 дол. 50 ц.

кіль виставці маларства й ручних робіт з 19-ти районів північного Шинкага, зробила три (Гренд Еворде) нагороди за свої здібності. З образотворчого мистецтва за скелі вугіллям, друту — за ашишану дитячу полтавську сорочку й фарфурку, і третю нагороду за проєкти жіночих і дитячих суєнок з української вишивкою. Українськими вишивками цікавилися багато американських жінок.

У ШВЕДІ Є ЦЕРКВА, ПРИСВЯЧЕНА УКРАЇНІ

Журнал „Український Місіонар у Бразилії“ з січня 1968 р., що виходить у м. Прудентополь, у видавничстві об. Василія, поінформовує, що „у Швеції є дуже давня церква в місцевості Лександ. Вона стоїть поміж білими берегами, сама біла, і нагадує козацькі церкви з України. Збудована в 1709 році, на спогад про Україну, бо тодішній парох церкви був капеляном шведських військ, що з Карлом XII воювали проти Петра Першого в Україні“. У журналі не подано джерела цієї цікавої вістки.

ЗБУДУЮТЬ ПАМ'ЯТНИК „БОРИМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ“

Едмонтон. — На загальних зборах Станції Дивізійних зборів обрано нову управу, яку очолює о. Р. Ганкевич. Як повідомля тижневик „Українська Вісті“ з Канади, в числі з 22 лютого, загальні збори Станції дивізійників уповноважили новообрану управу збудувати на цвинтарі св. Михайла пам'ятник „Борцям за волю України“. Вибрано для цього комітет (о. Р. Ганкевич, о. С. Каміньський, інж. Л. Цимбалістий, Д. Радю, І. Доросевич), який найближчим часом у порозумінні з місцевими організаціями зробить остаточне рішення в цій справі. Пам'ятник має бути збудований до липня 1969 року, в 25-ті роковини Брітського бою.

ПРОФ. П. КОВАЛІВ ВИГОЛОСИВ ДОПОВІДЬ З ДІЛЯНКИ МОВОЗНАВСТВА

Мовознавча Комісія НТШ влаштувала 24 лютого в залі НТШ в Нью-Йорку чергову Наукову Конференцію, яку відкрив проф. д-р В. Лев. Проф. д-р П. Ковалів виголосив доповідь на тему „До проблеми речення і словосполучення“.

ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ ВІСТАВКА АРКАДІ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

Нью-Йорк. — Від 5 до 16 березня в галерії „Бодлі“ 787 Медісон евно, триватиме виставка картин мalarиків Аркадії Оленської-Петришин. На ній будуть показані 27 творів: „Похід тіней“, „Забуття“, „Чекання“, „Сузанна“, „Обійми“ та ін. Виставка буде відкрита від 10 ранку до 5 вечора, від вітровки до суботи включно. Образи А. Оленської-Петришин є вже в кількох музейних збірках. Вона студувала в Гантер коледжі і в Шинкагському університеті, тепер викладає маларство в Гантер коледжі.

ЧЕРГОВА ДОПОВІДЬ В УВАН

Нью-Йорк. — З рамени Економічної секції відбувається доповідь проф. Всеволода Голубничого під назвою „Національно-економічні інтереси України „Закон порівняльної вигоди“ на перспективу“. — в суботу, 2-го березня о 7-й год. веч. в приміщенні Академії: 206 Вест 100 ул., Н. Н.

УКРАЇНЕЦЬ ГОЛОВОЮ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУДУ НА МАНІТОБІННІ

Вінніпег. — Тижневик „Український Голос“ з 21 лютого повідомив, що п-і Джулі Ламарш, м'єнстер внутрішніх справ, іменуєвала Петра Тараску з Вінніпегу президентом суду для справ громадянства. Він приходить на місце судді Джорджа Чепмена, який уступив з цього посту минулого жовтня. Тараска це колишній член шкільної ради Вінніпегу, пізніше довголітній член міської ради, а впродовж кількох останніх років член метрополітального уряду. На новому становищі буде головував на засіданнях громадянського суду і матиме нагляд над рестраціями громадянства в цілій Манітобі.

ХОР „ДНІПРО“ ВИСТУПІТЬ 3-ГО БЕРЕЗНЯ

Парма, Ог. — У приміщенні парохіальної школи при церкві св. Йосафата відбудеться концерт відомого хору „Дніпро“, чистий дохід з якого призначений на сплату боргу за шкільний будинок. Цей хор виступав у ЗДА і в Канаді та відомий добрим виконанням пісень. Парох о. А. Углицький запрошує місцеву громаду на концерт „Дніпра“ в приміщенні школи, точно о 5 год. вечора, у неділю 3-го березня.

ПОМЕР ІВАН ЛІСОГІР, СОЮЗОВЕЦЬ-ПІОНЕР

Шарон, Па. — У четвер, 29-го лютого, тут у своїй домі помер від атаки серця на 80-му році життя один з найстаріших союзових піонерів, бл. п. Іван Лісогір, давню головування предсидника УНС в суботу, 2-го березня рано, з похоронного заведення Джіроскі. Покійник залишив синів Йосифа, Михайла, Олександра, Степана і Івана мол., дочку Галину і Доротею та 21 внука. Був у 386-му Відділі УНС.

Сенатор Діксон зголосив законопроект про скасування обмежень при продажу й винаймі домів

Вашингтон. — Провідник республіканської меншости в Сенаті сенатор Еверест Мек Кінлі Діксон зголосив законопроект, згідно з яким мали б бути скасовані расові обмеження при винаймі мешкань і продажу домів. Сенатор Діксон досі очолював республіканську опозицію проти урядового законопроекту про охорону громадянських прав, в якому був окремий пункт про мешкання й домів, яких білі власники не хочуть винаймати й продавати чорному населенню. Урядовий проєкт був широким, він обіймав 98 відсотків всіх мешкань і домів. Сенатор Діксон обмежив свій проєкт до двох третів всіх мешкань і домів, це значить, що скасовані були б расові обмеження від 44.6 мільйона мешканців одиниць зі всіх 65 мільйонів в цій країні. Сподіваються, що цей проєкт схвалить в Сенаті, бо його підтримують ліберальні й поступові республіканці й демократи. Тепер є вигляд на припинення обструкції в Сенаті проти законопроекту про охорону громадянських прав.

Треба драстичних і коштовних заходів, щоб не дійшло до расових заворушень

Вашингтон. — Президентська Дорадча Комісія з справ громадянських заворушень предложила звіт Президенту, і в цьому звіті рекомендує драстичні і коштовні заходи на те, щоб не дійшло в ЗДА до розбиття нації на дві частини — білу і чорну. У звіті читалось: „Наша нація йде в напрямку двох суспільств, одного чорного, а іншого білого — розділених і нерівних“. Комісія твердить, що коли не вживається негайних заходів, то продовжуватиметься відчуження між білими й чорними і вкінці дійде до знищення демократичних основ в цій країні. На думку Комісії „білий расизм“ починався до такого стану, який заіснував тепер, і який спричинив такі умови, що могли бути виникнути расові заворушення минулого літа. Але у звіті пишеться і про це, що політика сепаратизму чорних екстремістів може спричинити тільки постійне почуття нижчости серед негритянського населення. У звіті пишеться про це, що треба буде збільшити податки, щоб поліпшити життя негритянського населення в різних ділянках. Комісія очолює губернатор демократ із Ілліной Отто Кернер, заступником голови є ньюйоркський посадинок республіканец Джан Ліндсей, членами в визначні демократи і республіканці.

Прем'єр Пірсон не мусить резигнувати, бо дістав вотум довіря

Оттава. — Канадський прем'єр Лестер Б. Пірсон, який очолює уряд, що не має постійної парламентної більшости, не мусить резигнувати разом із своїм ліберальним урядом, бо Палата Громад схвалила йому вотум довіря більшістю 138 до 119-ох голосів. Пірсон підтримали 129 послів з Його Ліберальної партії, 8 послів із партії Соціального Кредиту та один посол незалежний. Палата Громад має 265 голосів. Домогалася резигнації 93 послів з партії Поступових Консервативів, 20 Нових Демократів,

три послів Соціального Кредиту і три незалежні. Пірсон вже давніше запевняв, що залишав пост прем'єра в квітні цього року. Майже дві третини тому урядовий законопроект про збільшення податків відкинула опозиція більшістю 84-ох до 82-ох голосів. Опозиція домогалася резигнації ліберального уряду, але прем'єр Пірсон відкликався до повної Палати Громад, яка схвалила довіря урядові, чим врятувала на якийсь час панування Ліберальної партії, яка не має постійної більшости в Парламенті.

СВОВОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢. P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ніксон або Рокефеллер

Мішигенський губернатор Джордж Ромні відкинув минулої середи свою кандидатуру на президента США від Республіканської партії у цьогорічних виборах і тим самим залишив колишнього віце-президента Річарда Ніксона без суперництва в перших правиворах, що відбудуться в Нью-Гемпширі 12 березня ц. р. Його сдиним найпопулярнішим потенційним суперником в тих і далішніх правиворах, як і на передвиборчій конвенції Республіканської партії, є ньюйоркський губернатор Нелсон Рокефеллер, який вправді офіційно своєї кандидатури не проголосив, але, прийме її, коли його, примусять.

По-різному можна оцінювати рішення Ромні не брати участі у правиворах в Нью-Гемпширі й у Вісконзінні, де він свою участь проголосив. За всіма так званими опитуваннями й за всіма голосами преси — Джордж Ромні не мав ніяких шансів виграти будь-які правивори, дарма що дотеперішні кампанія коштувала йому вже понад 100.000 доларів. У своїй заяві про зречення Ромні говорив про не вдачах у здобутті популярності в народі, а про брак підтримки з боку видатних республіканців. Він дивувався за підтримку тільки губернатором Нелсоном Рокефеллером з Нью-Йорку й Джанові Чафі з Род Айленду, вколов Ніксона натяком на його огічену заяву після програ в губернаторських виборах у Каліфорнії в 1962 році та апелював до збору республіканських губернаторів, щоб вони заявили за якогось партійного кандидата. Тому, що більшість з-посеред 46-ох республіканських губернаторів схилилися радше в сторону Нелсона Рокефеллера, як Ніксона, Ромні насправді радить тепер орієнтуватися на Рокефеллера. Отже, зречення Ромні є — парадоксально — перемогою Ніксона визнанням безсилності Ромні і перемогою Рокефеллера, бо збільшує його шанси.

Ніксон і Рокефеллер — постаті міжнародного державного формату, відомі в усьй Америці і за кордоном. Може Ніксон краще знайомий з міжнародним світом, зате Рокефеллер має більший адміністративний досвід. У неко-ристь Ніксона промовляє погана оцінка про нього, як того, хто „програв“ пригладі його програ в останніх президентських та каліфорнійських губернаторських виборах. Зате Рокефеллер бентежить американських виборців, які не знають його поглядів на найважливішу справу — В'єтнамську війну: протягом двох років він ані словом не озвався на тему В'єтнаму. Якщо на конвенції республіканців не „вископчить“ якась третя кандидатура, то будуть тільки дві — голосна Ніксона і тиха Рокефеллера.

Новий замах

Останніми місяцями в московській пресі з'явилось чимало напівказових описів, яке то чудове буде місто Комсомольське на Амурі та йому подібні „нові соціалістичні міста“. Більшість нових міст будуть збудовані на Далекому Сході, в Сибіру і в районі вздовж китайського кордону. У тих містах, як обіцяє центральна імперська преса, в багатьох будовах буде „штучний клімат“, тобто опалення, бож охолоджувати в Сибіру немає потреби, велетенські купальні басейни і т. п. З тих плянів видно, що Москва вирішила в найшвидшому темпі збудувати Забайкалля, Далекий Схід і Казахстан, в тому числі й прикордоння з комуністичним Китаєм, щоб чинити опір китайському натиску і його, в даному випадку справедливим, вимогам — повернути китайські землі.

Про одне не згадувала совєтська преса: хто ж будуватиме ці казкові „Комсомольські на Амурі“? Щоправда, „Радянська Україна“ не раз згадувала про тісні співпрацю УССР з іншими „республіками“, наводила, як приклад, місто Ташкент, яке після землетрусу в основному відбудовують українці... Але ніде не було вістки, що українську молодь знову будуть масово переселювати з рідного краю. Насправді ж, не було такої вістки тільки тому, щоб вільні українці не мали нового приводу до виступів за кордоном, щоб не звертали знову уваги світу, що в Рік Людських Прав — Москва вдається до чергового генцидального акту супроти українського народу.

Але шила в мішку не сховати. З м. Рівного 11-го лютого о 7:30 ранку надано радіопередачу, в якій повідомлено, що в тому місті працює переселення — вербувальна комісія, яка набирає поселенців у Казахстан і в Забайкальський край. Переселенням уже обіцяють безплатно: оплату дороги, поселення без податків, різні пільги. Можуть переселюватися і до Харкова та Донецьку, бо звідти, очевидно, вивозять на Сибір інженерів і техніків-фахівців. Таким чином, знову йдеться про винародовлення України, про нове заселення її чужорідним елементом, ідеться про новий злочинний план Москви.

Преслав Курдизик

АМЕРИКАНСЬКИЙ ДІЕНБІЕНФУ

Може ще ніколи досі, як саме тепер, виявляється у В'єтнамі, що американське головне командування вирішило жити всією своєю „вогневою силою“, щоб примусити комуністів зрештисі їхньої цілі — займати і тримати з престижних оглядів марканти пункти країни.

Кесань ставлять у комуністичному Ганой на першому місці тому, що його упадок так само, як і 14 років тому Дієнб'єнфу, мав би перейти до історії і створити символічний міт про те, як слабше вивинували, але озброєні завзяттями сили подолають технічно вищу і потенційно більшу силу. Деякі американські коментатори навіть твердять, що бій за Кесань вирішить взагалі дальшу приваєність американців не лише в тому обширі, але й в усьому В'єтнамі.

Розташований на високому, Кесань борються 5 тисяч морських піхотинців, пов'язуючи собою 35-45 тисяч північов'єтнамської регулярної армії, яке їх оточило. Єдиний зв'язок зі світом Кесань удержує повітряною дорогою. Але положення Кесаню в порівнянні з Дієнб'єнфу має ту перевагу, що американці панують в повітрі і, як досі, перевищували ворога у вогневій силі.

У північному обширі Південного В'єтнаму зосереджено понад 40 тисяч морської піхоти і понад 20 тисяч інших військ. Ворогові вдалося здобути один із найдаєшніх висунених причулків Кесаню, що його бороли „зелені береги“ разом із кількома сотнями тубільців. В то-бу бою північні в'єтнамці уперше вжили танків і вогнетоварів, не згадуючи про важку артилерію і далекобійні міномети.

Американська розвідка ствердила, що в оточенні Кесаню бере участь три дивізії північов'єтнамської елітарної піхоти і що туди почали прибувати найкращі гармати калібром 122 і 152 міліметрів. Обложеному Кесаню особисто керує міністер оборони Північного В'єтнаму генерал Дієн, який свого часу здобув Дієнб'єнфу.

Подібність між Кесанем і Дієнб'єнфу полягає в тому, що Кесань також відірваний від сполучу з сусідньою і його єдиний летунський майдан постійно обстрілюють ворожі артилерія. Американським стежним джетам важко викривати гнізда ворожої артилерії, бо вони постійно змінюють свої становища і в гущі прапелів так добре маскуються, що їх просто неможливо злікувати.

Переважає Кесаню над Дієнб'єнфу ще й в тому, що на його терені з три горби, які за їх висотою у метрах мають назви: „висота 861“, „висота 881-північ“ і „висота 881-південь“. Якби ворогові вдалося здобути ці три висоти, тоді доло і самої бази слід уважати за пересу-джену.

У Кесані дедалі гостріше відчувується недостатка амуніції та інших матеріалів, бо літакам на летовищі, а гелікоптерам на вище згаданих

троях висотах щораз важче приземлюватися з уваги на ворожу протилетунську артилерію.

Відомі військові фахівці у США і за кордоном твердять, що рік 1968-ий має бути для В'єтнаму вирішним. Добре організованим спонтанним наскоком на головні міста країни В'єтконг і регулярні північов'єтнамські військові відділи спричинили хаос в обороні альянті. Це не лише захитало віру у пересичення в'єтнамського громадянства, що теперішній режим може йому гарантувати безпеку, але й створило величезний закат в економіці країни, що виявився в помітній недостатці прохарчування і для місцевого населення і південнов'єтнамської армії.

Американські коментатори, які роками перебувають у Південній Азії, твердять, що цим спонтанним наскоком, підсилено комуністичною армією Патет-Лао у Ляосі та партизанською діяльністю у Бірмі і Тайланді, а до того ж ще і скопленням „Пубело“ на корейських водах, комуністи мали на меті „розтягнути“ американську військову контролю так, щоб вона почала сама по собі рватися.

Чому же досі північов'єтнамські війська не розпочали зосередженого наступу на Кесань — важко вгадати. Головне командування у В'єтнамі припускає, що ворог постійним обстрілюванням цієї бази хоче тримати зосереджену там американську залого в „найвищому напруженні“ при своїх мінімальних втратах і рівночасно за з'ясувати в тому обширі 40 тисяч найкращого американського війська, щоб облегшити діяльність партизанів.

Не зважаючи на абсолютну „вогневу перевагу“, альянті не мають можливості зосередити відповідну кількість військ в кожному з огороженого місці, отже не в силі припинити ворожого в них просіяння. Тож при „безоглядній ліквідації“ ворога у зайнятих ним містах, коли виявиться всіх засобів, починаючи від найважчих бомб, а кінчаючи на газосинь стрільнях, найбільше терпіть цивільне населення. В результаті серед населення деяких районів, яке промало досі повну зольованість супроти місцевої влади, почало зростати невдоволення і сумніви, чи варто співіспирати на те, що каже Сайгон. Тим більше, що комуністичні партизани з найбільшою жорстокістю розправляються з особами, лояльними до офіційної влади.

Серед звітодавців з такою чимало оптимістичні, які твердять, що останній наїзд В'єтконгу „протверезив“ населення і показав наглядно, чого можна очікувати, коли б закріпилася комуністична влада. Цим слід пояснити й те, що південнов'єтнамська армія своїм бойовим духом заскочила навіть американців.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНІОЗУ!

„ТУТ ЖИВ А. Ю. КРИМСЬКИЙ“

У м. Звенигороді на Черкащині в січні 1968 р. в присутності кількох місцевих партійців, вчителів та службовців, без розголосу встановлено меморіал і в таблицю на будинку, де жив найбільший український і український орієнталіст, академік Агатангел Кримський. На таблиці вприто: „У цьому будинку жив і працював видатний радянський український вчений, академік Кримський А. Ю. 1871-1942“.

Покійним однаков, чи був розголос, чи його не було, але не однаковим жилим. Покійний жив у між живими своєю працею. Агатангел Кримський, який на записання, скільки знав мов, відповів, що „забув, скільки знаю“, зробив у ділянці українського сходузнавства в орієнталістичній стилі, скільки Тарас Шевченко в поезії або Микола Лисенко в музиці. Його потуг до культури і мов народів Сходу не був випадковим, адже Україна давніх часів була більше пов'язана з тим районом світу, ніж із Європою, з якою налагодила міцні зв'язки лише в княжому періоді.

А. Кримський володів у слові й писмі 60 мовами, серед них санскритом, арабською, турецькою, арабською, перською й ін. Він надрукував понад тисячу статей, монографій, розвідок. Його ім'я і дані про його творчість можна знайти у всіх енциклопедіях країн Сходу. Коротко: Агатангел Кримський — це батько українського сходузнавства. Його ім'я та багато праць відомі в усіх краях України! Відомі навіть в Росії, де Лев Толстой вивчав „Коран“ — за Кримським.

Загальна орієнталістика, арабістика, тюркологія не жилим без імені Кримського. Вперше, завдяки його перекладацькій праці об'явилися до українського народу українською мовою „Фірдоусі, Гайяма, Сааді, Гафії... Відкриття, які дехто в Америці для нас робить, на зразок, що „Дністер“, „Дніпро“, „Дін“ і навіть „собака“ — це єдині слова, а основне — іранське, давно зробив А. Кримський.

На початку існування совєтської влади українські орієнталісти, очолювані не офіційно А. Кримським, ставили велику культурну силу світового масштабу. Вони навіть почали видавати журнал „Східний Світ“, але швидко його москвичі об'єднали в більшовицький антикультурний змусили перейменувати на „Червоний Схід“, а потім і прикрили. Ті, що були творчо зв'язані з закордонними академіями, з Берліном, Лондоном, Парижем, Багдадом, із світовими знавцями орієнталістики, були розігнані сталінськими оприлюдниками, а дехто й зліквідований. Агатангел Кримський був — і його не було він був за життя похований як науковець, поет, філолог, перекладач.

Що ж діється із велетенською спадщиною академіка А. Кримського в наші часи? Ми, що коли закінчилися, навіть не хотіли йти додому, і просили, щоб діти це танцювали. Треба сказати, що Есперанса — це колонія чистого українська. Тут проживають те емігранти, які приїхали з Європи, і своїх дітей навчали тільки по-українськи (Наталія Борсуку: „Прогулянка на Есперансу“, „Біжика“ ч. 26, 1967).

Та не всі люди приходять так гладко. Ось враження Марії Дацишин з Пасо де Галія („Біжика“ ч. 20-21, 1966): „Найперше приїжділа нам усунути одну велику перешкоду, а це — спротив чужинців, які перемовляли дітей та їхніх батьків, щоб не посилали на катехизм. Ох, думаю собі, в що то ми потрапили. Але рук не закладав — ввався до роботи. Ходили по родинках і переконували, з допомогою кількох свідомих українців і за два дні всілякі організації 35 дітей. Приходжу до залі, переповненої дітьми. Всі вони кажуть, що українці. О, то дуже добре, тішуся. Почала говорити до них по-українськи, а діти мовчки вдивилися на мене. Вдразу зрозуміло, що не розуміють. Але це були діти, які широкі бажали навчитися своєму. Взв'язав учнів їх найперше говорити, а при тому й читати та писати по-українськи. Почала підготувати концерт...“

Останній текст насуває деякі рефлекси. Перше: катехизм Марія Дацишин називає бразильців „чужинцями“, дармащо не лише вона уродженка Бразилії, але, правдоподібно, також її батьки й діди. Вона не творить винятку: подібну українську національну свідомість зустрічав я і в інших катехизмах, і у Сестер Службниць, і у отців Василія, хоч усі вони уродженці Бразилії від кількох поколінь. Виходить, що південноамериканське підсоння куди сприятливіше для збереження нашої національної субстанції, що підтриманий хутір з многонаціональним резерватом українства, як це я писав свого часу.

Та це не дає основи для

Відповідь на це, і то лише частково, кийська „Літературна Україна“ з 6 лютого 1968 року:

„За останній рік вишло друком понад 300 журнальних статей, невеликих та обсягом перекладів літературних творів та брошур. Але серед цих видань не знавеш жадного солідного монографічного дослідження. Навіть рукописи А. Кримського належно не вивчаються, його праці, опубліковані в різних томах бібліографічної ретекції. Третьою історією арабської літератури — і та досі не побачила світу. Справою упорядкування й наукового дослідження спадщини А. Кримського керує Академія Наук УССР. Але що дивно — все це було доручено...“

Автори статті „Обшири наукового Орієнту“ в названому числі кийської газети наполягають: „Вже час видати наукову спадщину українських сходузнавців, вперше надрукувати біблію А. Кримського з орієнталістичними розпочати глибоке вивчення його рукописних розвідок з метою підготовки до друку багатотомного наукового й літературного набиання цього видатного й самобутнього вченого, ім'я якого відоме світовій науці. Поряд з цим конче потрібно провести широку організаційну роботу по виявленню сходузнавчих сил у республіці, які треба залучити до розробки питань сходузнавства“.

Ось одна з тисяч тем сучасної України під московським караулом. Як ж доля спіткала великого ученого? З початком другої світової війни Агатангел Кримський вийшов з Києва до Звенигородки. По Україні потім ходили чутки, що він хотів пересидіти там перехід фронт, але хтось доніс в НКВД, академіка негайно заарештували і розстріляли без суду. (Л.П.)

Лесь Хралюк

СМЕРТЬ ЕВГЕНА МАЛАНЮКА

Без кінця емігрантська скорбота. Нижче вкриті останні чотири. На вості, посилає фото Телімом променем — дивні чутки — Де зневажає Бранка лежала, Повне небо таємних прилетів. Там дописує стилет аналі, Коли з рук покотилася стилет.

Рокотить понад тюрмами завтра. Над пустелими здавленіми літ. І на рамені Чорного Тавра Україна знімається в світ. Криз, варіант обвітрів стізі. Довгождані епоха несе... І в ту мить, у найвищий екстазі — Боже, Ти розумієш усе!

Закінчення на стор. 3-й

Українська сорочка

Українська вишивка

Один із скарбів нашої народної культури. У ній величезною відбиваються не лише естетичні смаки української людини, її зв'язок із природою, а навіть історичне минуле нашої країни. Не один із нас напевно зауважив, як дивно перевертуться вишивки з Ірану (Персії) з нашими, і перевертуться не даремно...

Чи можна відстати самим від себе? Можна, ще й у багатьох справах. Додамо чомусь сучасне становище України. Але тут не про „політику“, а про вишивку сорочки, хоча й вона, без огляду на наші побажання, мас... політичне забарвлення. Вишленим Московню на Україну диктатор Постишев носив українську вишиванку — і одночасно винищував українців. Якійсь час за Сталіна вишивта українська сорочка була малою не символом націоналізму. Після першого „визволення“ Західної України молодий тоді кийський поет поїхав до Львова і повернувся у вишній розкішній сорочці. Знайомий він сказав: „А під хіба із шкуркою здіймуть!“ Не знали: за Брежньова він ходив у власній шкурі, але вже без української вишивки.

Відстаємо ми — в аспекті власної вишивки — самі від себе і за кордоном. Лише на „вишивані вечорниці“ приходимо в прегарних сукнях, близьких, сорочках, навіть з хустинками із українським орнаментом. Дехто одержує за них нагороду. Але десь по 3-й годині ночі ховаємо наші скарби... до наступного року. Чому ховаємо від себе і світу таку вимовну частину краси української душі? Інакше підходять до української сорочки канадійці — ірландського та англійського походження. „Торонто Делі Стар“ з 30 грудня 1967 року повідомив, що в 1968 р. в Канаді особливо модними будуть українські вишивні сукні, близькі для жінок і вишивті сорочки для чоловіків, у першу чергу для молоді! Журнал „Кенедіс Мегезін“ вмістив світлинку з двох прегарних модельєрів, юнака і юначки — в українських вишивках. Канадійська англійська преса повідомляла, що за ту красу доведеться немало й платити: 25 дол. за жіночу вишиванку і 40 дол. за чоловічу! Вишиванки, як і годиться за українською народною традицією, без комірців, витягні доволу ший рівним колом, зіп'яні елегантним шнурочком відповідного до вишивки кольору.

У США та традиційних українських чоботях („Чоботи, чоботи ви мої, чом діла не робите ви мені?“...) заробляють одночасно і шевські фабрики, і... росіяни, приписуючи чоботи тим, хто до недавніх часів ходив у лаптах. Та й тут починає поширюватися вишиванка, при чому, одночасно сплутуються два народи: до української народної сорочки дочеплюють (Закінчення на стор. 3-й)

3 НАШИХ БУДНІВ

Астрономічна цифра!

Маю таких добрих друзів, що старіються сполучити мої писання і по той бік залізної заслонки, — на відзвуканих, сказати б, землях, у Польщі. До них заручуюсь, перш усього, друзі Олександра. То саме він має в Ольштинському воєводстві я-когось свого земляка чи кузена, котрого не тільки матеріально підтримує, але й посилає йому час від часу в листах вирізки з газет із моїми „веселами“, — як каже, — кавалками, щоб зловити трохи розсмішити“.

Звичайно, друзі Олександра не лишні, в Березі сидів, політграмоту знав, тож і вибирає такі „кавалки“, що безпечні з цензурного боку, виправні з усього політики, — щоб не стягнути на голову земляка залепи. Обережність друга Олександра посувається до тої міри, що він ретельно наперед прочитає, що надрукуване і на зворотній сторінці вирізка, а там не подалася яка контр-революція.

На жаль, буває дуже важко передбачити непередбачене... При всій своїй кмітливості й передбачливості, хлопцеві перешкодилося: останнього разу вислав бо, собі на біду, такий вітнік з „Свободи“, що мав на зворотній сторінці надруковане оголошення чи запрошення на один з наших репрезентативних балів у Нью-Йорку...

— Уяви собі, — розповідає потім зажурено друг Олександра, — приходить мені з Польщі лист, а в ньому ціла літання на тему балу! На ніщо інше, анатема, не зверну уваги, — хто влаштує цей бал, в котрому готелі, на яку цінь, то буде аранжером танців, лиш причепляв, мов рен'я кожуха, якраз того рядка, де стояло написано, що цінь квитка — двадцять доларів від особи!..

„Двадцять доларів за один квиток, або тридцять п'ять за дві особи! Господи! Та ж це астрономічна цифра! Чи Ти знаєш, дорогий Олександр, що в нас можна купити за тридцять п'ять доларів? Скільки вуґілля на зиму, скільки смальцю, м'яси, цукру?.. Та не говоримо про гарчі, з харчами це півбідно, алеж за такі гроші, даю-То-бі слово честі, я міг би цілком пристойно зодягнути моїх кавалерів... Ти ж знаєш — у мене троє достоянних хлопців. Моя бідна Галюня тільки те й робить, що перешиває гардероб — з старшого на середнього, а з середнього на того, молодшого...“

— Слухай, жіночко, — сказав другини друг Олександр, прочитайши листа, — а якби ми так подарували собі один бал і вислали гроші, призначені на квитки, тому бідоляшній-Федькові на відзвуканих землях?.. Уяви собі, що сталося якесь, не дай, Боже, нещастя у твоїй або моїй родині, що ми тримаємо жалобу, не ходимо на завіз?..

— Ти що, дуріє? — присікалась до нього дружина, — чи ти не пам'ятаєш, що твою доньку виступає на тому балі, як дебютантка?.. Федькові можеш собі посылати, що хочеш, це твоє діло, але квитки на бал купити мені це сьогодні: два дорослі і один студентський, чия?

Розуміється, друг Олександр був і на цьому, репрезентативному балі, але з того часу перестав посылати за залізку завізку вирізки з газет із моїми „кавалками“.

І кр

труднощі, бо рівень знання української мови у дітей неоднаковий.

Виходить, що українство збережесть у Бразилії на дальшу мету лише завдяки українському шкільництву, тобто завдяки Сестрам Службницьким, які ведуть 4 середні й 28 народних шкіл, та Катехизмам, розсіяним по народних школах всієї Півни. Вони здебільша вчителі, до речі дуже слабо, а то й зовсім не оплачувані. Бразильські народні школи частинно на утриманні федерації, частинно стейтів, частинно муніципії. Учителі федеральні, стейтові та великих, міських муніципії (Закінчення на стор. 4-й)

Богдан Галайчук

КРИЗЬ УКРАЇНСЬКУ БРАЗИЛІЮ

(6)

„Ми прийшли на залізничну станцію, — пише Марія Дацишин („Біжика“ ч. 20-21, 1966), щоб їхати до Порту-Уніон. Заповіли, щоб поїзд спізнився на 5 годин... Зараз прийшла нова вістка, що спізнився на 6, а то й 7 годин...“ — Бразильські автобуси нічим не уступають „грейгавам“ — але на головних лініях, не в закутках, де дільно добрані камені, „За якої пів години омнібус знову став, — пише далі М. Дацишин, — Шофер поправив і їдемо далі, однак не довго. Раз-по-раз стає. Омнібус псувався та псувався, акції шофер не знайшов більше порятунку. „Зломився вісь“, — сказав, спокійно закурив лютку і по-

ні змогу вчитися в університеті; та оплатив мої педагогічні й музичні студії в куртібі“.

Не всі задовольняються українським дипломом. Мирослава Крива, осягнувши магістерський ступінь з богослов'я, дістала стипендію на спеціалізацію в Еспанії. Інша катехитка (її прізвище я забув) з професорською деститутки Університету в Пуна-та Гроса. Та найцікавіша наукова кар'єра головної директорки катехиток, Надії Шульга. Після закінчення місцевого університету дістала стипендію від ЮНЕСКО, щоб докторизуватися на педагогічному факультеті мексиканського університету в Оаксака. Йдеться тут про куди приймають чужинців лише тоді, коли вони є студентками таких міжнародних організацій, як ЮНЕСКО, ФАО, ЛО.

У 1966-му році американська Агенція Міжнародної Допомоги признала 13-ом бразильським директором шкіль домашнього господар-

ства 10-тижневій стипендії для ознайомлення з цим роду шкільництвом у США. Між 13-ма вибраними була д-р Шульга. Хоч програма була перевантажена, вона знайшла час, щоб увійти в контакт з деякими американськими українцями і поінформувати їх про роботу очолюваного нею Інституту. Від того часу катехитки дістають відтіля посланки з уживаним одагом. „Про тих українців в Америці, — пише д-р Шульга у своїх спогадах („Біжика“ ч. 22-23, 24-25, 26 з 1966-1967), — ла вона стипендію від ЮНЕСКО, щоб докторизуватися на педагогічному факультеті мексиканського університету в Оаксака. Йдеться тут про куди приймають чужинців лише тоді, коли вони є студентками таких міжнародних організацій, як ЮНЕСКО, ФАО, ЛО.

Наші колоністи, здебільша культурно не засим'ювані, приймають катехиток з відкритими обіймами. „Люди з цієї колонії були такі захоплені головно нашим українськими танцями та піснями,

ми, що коли закінчилися, навіть не хотіли йти додому, і просили, щоб діти це танцювали. Треба сказати, що Есперанса — це колонія чистого українська. Тут проживають те емігранти, які приїхали з Європи, і своїх дітей навчали тільки по-українськи (Наталія Борсуку: „Прогулянка на Есперансу“, „Біжика“ ч. 26, 1967).

Та не всі люди приходять так гладко. Ось враження Марії Дацишин з Пасо де Галія („Біжика“ ч. 20-21, 1966): „Найперше приїжділа нам усунути одну велику перешкоду, а це — спротив чужинців, які перемовляли дітей та їхніх батьків, щоб не посилали на катехизм. Ох, думаю собі, в що то ми потрапили. Але рук не закладав — ввався до роботи. Ходили по родинках і переконували, з допомогою кількох свідомих українців і за два дні всілякі організації 35 дітей. Приходжу до залі, переповненої дітьми. Всі вони кажуть, що українці. О, то дуже добре, тішуся. Почала говорити до них по-українськи, а діти мовчки вдивилися на мене. Вдразу зрозуміло, що не розуміють. Але це були діти, які широкі бажали навчитися своєму. Взв'язав учнів їх найперше говорити, а при тому й читати та писати по-українськи. Почала підготувати концерт...“

Останній текст насуває деякі рефлек

В УКРАЇНІ ВОРОГ ПЕРЕВОДИТЬ БЕЗПОЩАДНУ РУСИФІКАЦІЮ, НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ, ПЕРЕСЛІДУЄ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ. В АМЕРИЦІ ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДАЄ НЕБУВАЛІ МОЖЛИВОСТІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ ТА ВІЛЬНОЇ, ТВОРЧОЇ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ, ЯКЩО ВИКОНАЄМО НАШЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І ДО ВЕРЕСНЯ Ц. Р. ЗБЕРЕМО 330,000 ДОЛЯРІВ. ЖЕРТВУЙМО ЩЕДРО, ЖЕРТВУЙМО НЕГАЙНО!

ЧЕКИ ВИСТАВЛЯТИ І ПЕРЕСИЛАТИ:

Ukrainian Studies Chair Fund

302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

СЬОМІЙ НАУКОВИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ

— відбудеться —

в днях 24, 25, 26 травня 1968 р. в Монреалі, Кв., Канада

У справах влаштування належить звертатися по адресі:

Bohdan Wolansky, M.D.
P.O. Box 552, Montreal, Showdon, Quebec, Canada

Просимо наукові доповіді зголошувати до 1-го квітня ц. р. на адресу:

Ukrainian Medical Association of North America, Inc.
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021Ще раз просимо всіх лікарів ЗДА в Канаді взяти під увагу
дати. 24, 25, 26 травня 1968 року, а не „Меморіал вікенд“.

ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ:

Д-р Юрій ТРУХЛІНИ, голова

Д-р Тарас ШЕГЕДИН, секретар

Українська сорочка

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ють тут... російський стоячий комір...

А що ж на все це закордонна українська громада? Чи наші українці самі не зуміють скромно і стильно прикрасити українською вишивкою свій одяг? Невже будемо чекати, аж канадські ірландці почнуть вдягатися в українську вишивку, а вже потім почнемо... їх наслідувати?

Очевидно, не будемо наслідувати російських „косовороток“ із стоячим високим коміром, яких дедалі, то більше є по американських крамницях... Українська вишива сорочка має свою історію і свій стиль. А кожна своя сорочка — найближча до тіла і душі.

ПОДорож В УКРАЇНУ

СПЕЦІАЛЬНА ЕКСКУРСІЯ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ — 22 ДНІ
Від'їзд — 15-го липня Ціна дол. 705,00Відвідини: Європа, Польща, Львів і Київ
Виліт: 1-шорядні готелі, щоденний харч. оглядини, платні вступні і різні інші.
Замовлення не пізніше, як 1-ше червня 1968 р.

Спеціалізуємось у

ПОРАДАХ ЩОДО ПРИЗДІВ ДО ЗДА

Як спроводити кращих або приятелів до ЗДА, на постійний побут чи на відвідини.
Всі ІНФОРМАЦІЇ БЕЗПЛАТНО!

CAPITOL TRAVEL

830 South Broad Street Trenton, N.J. 08611
599-3882 або 599-4533

Grove International Theatre, 346 16-та Евено

ПРІВІНТОН, Н. Дж. Тел.: 372-7633

Субота, 16-го БЕРЕЗНЯ ц. р., год. 7-ма веч.

З приводу 16-ліття Годиної Українських Мелодій

РЕПРЕЗЕНТАТИВНИЙ КОНЦЕРТ

Муж. Хору „Прометей“ (Філадельфія)

Диригент інж. Роман Степаняк

Фортепіанний дострі: проф. І. Чума

Програму веде

відомий гуморист Ярослав Шинот-Рудакевич

Год. 9:30 веч.: Німецький фільм „ЦІРК РЕПІ“

До ласкавої численної участі запрошує Всіх

„ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ“

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

Романа Маринюка

ВИСТАВКА АКВАРЕЛЬ І ГРАФІКИ

А. КОЛОМИЙЦЯ

15, 16, 17-го березня 1968 року

в Домі Українського Народного Союзу
при 845 N. Western Avenue, Chicago, Ill.

Відкриття виставки в п'ятницю, 8 год. веч. до 10 веч.

Субота, 10 год. ранку до 10 веч.

Неділя, 10 год. ранку до 10 веч.

ГALERIA

УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО
КЛУБУ — 149 2-га Евено в НЬО ПОРКУ

ВЕСНЯНА ВИСТАВКА ЛЮДМИЛИ МОРОЗОВОЇ

Відкриття в неділю, 10 березня, о год. 1-й по пол.

ВИСТАВКА ВІДКРИТА:

в п'ятницю, 15-го березня, субота, 16-го березня,
в неділю, 17-го березня.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ОУА „САМОПОМІЧ“

ВІДІЛ в НЬОАРКУ, Н. Дж.
відбудуться

в неділю, дня 17-го березня 1968 року

в ШКІЛЬНИЙ ЗАЛІ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ

ПАРАФІАЛЬНОЇ ШКОЛИ

при Sanford Avenue в Ньюарку, Н. Дж.

Початок о год. 3:30 по пол.

Прохасмо Членів Відділу прийти точно на збори.

УПРАВА

Відділ ОУА „Самопоміч“ в Нью Йорку

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 17-го березня 1968 року

о год. 2:30 по пол.

у ВЛАСНОМУ ПРИМІЩЕННІ

при 98 Друга Евено в Нью Йорку з таким денним

порядком:

1. Відкриття і вибір президії;
2. Затвердження денного порядку;
3. Відчитання протоколу попередніх Загальних Зборів;
4. Звіт устатуючої управи за 1967 р.;
5. Звіт Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами і ухвалення абсолютної;
7. Ухвалення висоти членської вкладки;
8. Інформація про фонд здоров'я;
9. Плани праці на бжучий рік;
10. Вибір Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду;
11. Вибір делегатів на З'їзд Централі;
12. Вільні внесення;
13. Закриття.

Початок зборів год. 2:30 по пол.

Якщо до того часу не явиться принайменше 1/3 членів, які владити членську вкладку, то Збори відбудуться в пів години пізніше при всій кількості.

Після Зборів — ПЕРЕКУСКА.

До численної участі запрошує все Членство —

УПРАВА

УКРАЇНСКА КАТОЛИЦЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА СВ. ЮРІЯ в НЬО ПОРКУ

— пошук —

професора до української мови

професора до математики і фізики

НА ПОЧАТОК ВЕРЕСНЯ 1968.

Платня після умови. Подання вносити на адресу:

ST. GEORGE'S UKR. CATH. CHURCH

22 East 7th Street New York, N.Y. 10003

Телефон: (212) OR 4-1615

64-й ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЬО ПОРКУ
владштує

в неділю, 17 березня 1968 р., початок о год. 3-й по пол.

в аудиторії FASHION INSTITUTE, 225 W. 24th St., bet. 7th & 8th Avenues

ПОКАЗ ІСТОРИЧНОЇ НОШІ

відтворений ОДЯГАМИ, ЖИВИМ СЛОВОМ та ТАНКАМИ

Проект і стилізація:
ХРИСТИНА ВОСВІДКА
НЕОНІЛА ТЕРШАКОВЕЦЬПоетична оформлення:
ЛЕОНІД ПОЛТАВАМузична обробка:
Проф. БОГДАН ПЕРФЕЦЬКИЙ
Хореографія і виконання:
РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
При супроводі:
Проф. ІВАННИ ПРИЙМ

Квитки до набути в крамницях: Аріа, ЕКО, Сурма і в Самопоміч та при касі театру.

ЗА СТІЛЕЦЬКИЙ ЗВИЧАЙ!

Крайова Управа Братства кол. Вояків І У. У. А. в ЗДА при співчутті Станіслав Братства: Бо-
фало, Рочестер, Гартфорд, Клівленд, Милвокі, Ньюарк, Нью Йорк, Філадельфія, Ютика
та Братства „Броди-Лев“ влаштує в днях 27-го і 28-го КВІТНЯ 1968 року
на ЗАПОЧАТКУВАННЯ ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАНЬ 25-РІЧЧЯ ПОСТАННЯ ДИВІЗІ І БОЮ
НІД БРОДАМИ. ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ в НЬО ПОРКУ І НЬОАРКУ.

В програмі Богослужби, бенкет, вечерніці, Академія і спільний обід. Подорожні Святкувань бу-
дуть подані своєчасно у пресі.

Неділя, 10-го березня 1968 р.

Година 6:00 вечора

Washington Irving H. S.
Auditorium40 IRVING PLACE, NEW YORK, N.Y.
(Between 16 & 17 Streets)

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УККА НЬО ПОРКУ

— і —
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. Т. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

в ПОКЛОНІ

ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Програма

Д-р В. ЛЕВ Промова
Г. АНДРЕАДІС Меццо-сопрано
О. КИРИЧЕНКО-ШУТАН Мистецтво слово

Хор „Прометей“

Диригент: Р. СТЕПАНЯК

При фортепіані:

І. ЧУМА й О. ОМЕЛЬСЬКИЙ

Квитки вступу в передпродажу в книгарнях.

